

[Eva Møller]

synes vi ikke, at det er rimeligt at gennemføre lovforslaget.

Jeg skal ud af en række af de nye problemer, vi mener lovforslaget vil skabe, pege på det, som fremskridtspartiet også selv anfører i sine bemærkninger til lovforslaget, nemlig at »koncernbegrebet i nærværende forslag er følgelig et helt, helt andet end i selskabsskattelovene«. Vi mener, at det giver en uklarhed, som er vanskelig at leve med, at man har 2 forskellige koncernbegreber i dansk lovgivning, og vi ønsker det samme koncernbegreb alle vegne. Vi er bekymrede for, om det efter det foreliggende lovforslag vil være muligt at lade en del af det, der i øjeblikket udbetales som udbytte, gå ind i form af de omhandlede bidrag. Også det mener vi er en betænkelighed, som vi ikke kan leve med.

Endelig tales der i lovforslaget om, at man kan ophæve reglerne om datterselskabslempe. Vi mener, at man efter fremskridtspartiets lovforslag når frem til, at de datterselskaber, der får udbytte fra et udenlandsk selskab, vil få en hårdere beskatning, og heller ikke det er vi særlig tilfredse med.

Endelig mener vi ikke, at det fremgår klart af lovforslaget, i hvilken form man forestiller sig at disse bidrag skal kunne ydes fra den ene juridiske person til den anden.

Vi mener altså, at selv om der løses nogle problemer, så skabes der lige så mange, og derfor kan vi ikke medvirke til det foreliggende lovforslags gennemførelse.

Knud Andersen (V):

Forslagsstillerne til det fremsatte lovforslag til koncernskattelov giver i bemærkningerne udtryk for ønsket om en forenklet og mere gennemskuelig måde at overføre midler på mellem 2 juridiske personer. Venstre vil gerne medvirke til at gøre tilværelsen lettere for erhvervslivet, og hvis det samtidig kan gøre det lettere at gennemskue trufne dispositioner, så synes vi, at vi hermed er på rette vej.

Det konkrete lovforslag til koncernskattelov er meget bredt i sit indhold, og det kan derfor være vanskeligt at overskue konsekvenserne af forslagens gennemførelse. Det må derfor afklares, hvilken slags virksomheder det drejer sig om, på en mere præcis måde, end at de blot skal have det samme regnskabsår.

Venstre har megen forståelse for, at der i den enkelte virksomhed kan og skal ske en kapitaldannelse, som kan danne baggrund for senere og øgede investeringer, og lettelser, der alene tjener dette formål, vil vi gerne være med til at se på. Men vi kan ikke medvirke til lempelser, der alene tjener det formål, at virksomheden slipper for at betale skat af sit overskud.

Med disse bemærkninger kan jeg sige, at venstre vil se positivt på ideen i forslaget, men jeg må samtidig meddele, at vi i dets nuværende udformning ikke kan anbefale dets vedtagelse.

Inger Harms (SF):

Tilsyneladende er det et meget simpelt forslag, fremskridtspartiet kommer med her:

»Når 2 juridiske personers regnskabsår har samme udløbsdag, kan den ene med virkning for det pågældende års skatteopgørelse yde den anden bidrag, som er fradragsberettigede for yderen og skattepligtige for modtageren.«

Yderligere skriver hr. Glistrup i bemærkningerne:

»Således som de danske skattelove i øjeblikket er indrettet, er der overalt tale om en proportional skat af størrelsesordenen ca. 40 pct. Der er derfor normalt ikke væsentlige fiskale interesser knyttet til, om et beløb optræder som indtægt hos den ene eller den anden juridiske person.«

Her er det, at man, hvis man ikke tænker nøjere over det, fristes til at sige til sig selv: ja, sådan må det være – men den holder imidlertid ikke. Lovforslaget er meget kortfattet udformet, måske af psykologiske grunde, men de bagvedliggende problemer, der er yderst komplicerede, betyder, at forslaget er helt urealistisk. Det vil jeg begrunde med følgende:

For det første er der allerede vidt spille rum for overførsel mellem koncernselskaber. For det andet vil loven give store muligheder for spekulation, f. eks. overførsel af bidrag med fradragsret til selskaber i skattelylande o. lign. For det tredje vil loven helt eliminere aktieavancebeskatningsloven, idet pengene, dvs. betalingen, efter forslaget kan ydes som koncernbidrag.

Jeg skal imidlertid give hr. Glistrup ret i hans kritik af sambeskatningsvilkårene som